

Κυριακή 29η Δεκεμβρίου 2019 (Κυριακή μετά τά τά Χριστούγεννα).

Μτθ. 2, 13 – 23.

«φεῦγε εἰς Αἴγυπτον» Μτθ. 2, 13

Μέσα στήν έορταστική ατμόσφαιρα τοῦ Ἁγίου Δωκεκαημέρου ἀπολαμβάνουμε τή μυστική χαρά τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως. Σήμερα, πού εἶναι ἡ πρώτη Κυριακή μετά τή μεγάλη γιορτή, ἀκοῦμε τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα πού περιγράφει τή διαφυγή τοῦ Ἰησοῦ στήν Αἴγυπτο καί τήν ἐπιστροφή Του στή Ναζαρέτ. Ὁ διεστραμμένος τύραννος Ἡρώδης καταδιώκει τό Θεάνθρωπο νομίζοντας ὅτι κινδυνεύει ὁ θρόνος του. Κατακρεουργεῖ ἀμέτρητα νήπια, ἐπειδή φοβᾶται πώς κάποιο ἀπ' αὐτά θά τόν ἐκθρονίσει. Ἔτσι ὁ Νηπιάσας Λυτρωτής βρίσκεται στήν ξένη χώρα μετά ἀπό τήν ἀρχαγγελική ἐντολή: «φεῦγε εἰς Αἴγυπτον», πού ἔλαβε ὁ κατ' ἄνθρωπον προστάτης Του Ἰωσήφ.

Γιατί, ὅμως, ἐπιλέγεται ἡ χώρα τῆς Αἰγύπτου, προκειμένου νά φιλοξενήσει τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου; Ὁ Κύριος ἐπιλέγει τήν Αἴγυπτο, ἐπειδή

ἀπέναντί της ἔχει ἓνα παλαιό χρέος. Ἡ Αἴγυπτος
 κακοξένησε καί καταπίεσε ἀπάνθρωπα τόν
 ἀγαπημένο Του λαό. Προκειμένου νά τήν ἀναγκάσει
 νά χαρίσει τήν ἐλευθερία στόν παλαιό Ἰσραήλ, τῆς
 ἀφαιρεῖ ὅλα τά πρωτότοκα. Ἡ Αἴγυπτος μέσ' ἀπό
 πόνο ἀπερίγραπτο ἐλευθερώνει τούς Ἑβραίους.
 Ἐκεῖνα τά πρωτότοκα ἦταν τό ἀκριβό ἀντίτιμο γιά
 τή σκληρότητα τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Θεός ὅμως δέν εἶναι
 ἄδικος. Ἐκεῖνο τόν πόνο πού χάρισε τότε στούς Αἰ-
 γυπτίους, τόν θεραπεύει τώρα χαρίζοντας τήν
 ἀπέραντη εὐλογία νά περιθάλπει ἡ Αἴγυπτος τόν
 Υἱόν Του. Ἀντί τῶν πρωτοτόκων πού πῆρε ἀπό τήν
 Αἴγυπτο κάποτε, τῆς χαρίζει τώρα τό δικό Του
 Πρωτότοκο καί Μονογενή Υἱό. Οἱ Αἰγύπτιοι
 ἔκλαψαν πολύ, ὅταν ἐλευθέρωσαν τούς Ἰσραηλίτες,
 ἀλλά τώρα χαίρονται, γιατί ἀξιώνονται νά κάνουν
 δοχή στό Δημιουργό τοῦ σύμπαντος. Ἡ ξένη αὐτή
 χώρα δέχεται τή θεία εὐλογία. Ὑποδέχεται καί πε-
 ριθάλπει τόν καταδιωκόμενο Ἀθῶο καί τήν
 οἰκογένειά Του. Ἐκεῖνος κάποτε τιμώρησε τήν
 ἐπηρμένην ὄφρυν τῶν παντοδύναμων Αἰγυπτίων.
 Τώρα καταλλάσσεται καί συμφιλιώνεται μαζί τους.
 Τούς ἐμπιστεύεται τήν παρουσία Του καί δέχεται τή

φιλοξενία και την αγάπη τους. Αντί του παλαιού πένθους χαρίζει στη γη της Αιγύπτου την αληθινή χαρά.

Κατά δεύτερον, επιλέγει ο Θεός την Αίγυπτο για να φιλοξενηθεί στη χώρα που στάθηκε αφιλόξενη για το λαό Του. Η Αίγυπτος φιλοξενεί στα χώματά της τον Έθναρχη του Νέου Ισραήλ, για να εξοφλήσει την υπερβολική ταλαιπωρία στην οποία είχε υποβάλει τον Παλαιό Ισραήλ. Η γη της εξορίας γίνεται γη της φιλοξενίας και της προσφορᾶς, ἀφοῦ ἡ γη της πατρίδας γίνεται σκληρή και επικίνδυνη για το Μεσσία. Τη χώρα της ἐπαγγελίας την κυβερνάει τώρα δυνάστης, τύραννος και βασιλέας φθονερός. Τη γη της παλαιᾶς αἰχμαλωσίας την εὐλογεῖ μέ την παρουσία Του ὁ Βασιλιάς της εἰρήνης και τὴ φωτίζει ἄπλετα ὁ Ἥλιος της δικαιοσύνης. Μέ τὸν τρόπο αὐτό ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ φέρνει τὴν εὐλογημένη ἰσορροπία στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ἡ σκληρότητα τῶν Αἰγυπτίων θεραπεύεται και ἡ αὐστηρότητα τοῦ Θεοῦ καταλαγιάζει μέ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἐμμανουήλ. Ὁ Θεός γνωρίζει τούς τρόπους και τίς μεθόδους να φέρνει τὴν ἀρμονία και τὴν ἰσορροπία σ' ὅλες τίς καταστά-

σεις, διότι ἡ σοφία καί ἡ δύναμή Του ξεπερνοῦν ὅλα τά ἐμπόδια. Αὐτό εἶναι μία μεγάλη ἀλήθεια, πού κάποιος ἢ τή δέχεται ἢ τήν ὑφίσταται.

Τέλος ὁ Κύριος, γιά νά φιλοξενηθεῖ, διαλέγει τή γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἐπειδή ἡ κάθοδος στό σκοτάδι τῆς Αἰγύπτου εἶναι προτύπωση τῆς Ταφῆς καί τῆς Ἀνάστασῆς Του. Ἡ Αἴγυπτος εἶναι ἡ χώρα τῆς σκιάς τοῦ θανάτου. Ἐκεῖ βασιλεύει ἡ εἰδωλολατρία καί θριαμβολογεῖ ὁ διάβολος. Ἐκεῖ κυριαρχεῖ ἡ ἁμαρτία. Εἶναι ὁ τόπος στόν ὁποῖο κακοποιήθηκε ὁ λαός τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ κατεβαίνει ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός. Κατέρχεται ἀθόρυβα καί μυστικά στά σκοτάδια τῆς Αἰγύπτου, γιά νά γκρεμίσει τά εἰδωλά της, γιά νά καρποφορήσει πνευματικά ἡ στερωμένη συνείδησή της. Ἡ ἔλευση τοῦ κυνηγημένου Χριστοῦ στήν παλαιά χώρα τῆς δουλείας τήν ἔκανε πολύ πιό εὐφορη ἀπ' ὅσο θά μπορούσε νά τήν κάνει τό μεγάλο ποτάμι της. Οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων θεομάχων ἐπιζητοῦν νά μάθουν τή θεία ἀλήθεια. Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Βρέφους στόν τόπο τους γεμίζει τίς καρδιές τους μέ ἀγαλλίαση. Ὅπως κατέβηκε στόν Ἄδη καί νίκησε τό θάνατο, ἔτσι κατέρχεται στήν Αἴγυπτο καί γκρεμίζει τά εἰδωλα. Καί, ὅπως ἐπέστρεψε ἀπό τόν

τάφο ὡς πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, ἔτσι ἐπιστρέφει καί ἀπό τή χώρα τῆς Αἰγύπτου ὡς Σωτήρας, Λυτρωτής καί Διδάσκαλος τῶν ἀνθρώπων.

Μέσα στή χαρά τῶν Χριστουγέννων, πού βιώνουμε αὐτές τίς ἡμέρες, ἴσως πρέπει κι ἐμεῖς νά συνοδοιπορήσουμε μαζί μέ τόν Ἰησοῦ στήν προσωπική μας Αἴγυπτο. Νά Τόν ὀδηγήσουμε στή δική μας σκοτεινή χώρα τῆς ἁμαρτίας καί νά Τόν ἀφήσουμε νά γκρεμίσει τά εἴδωλα πού στήσαμε στήν ψυχή μας καί τά λατρεύουμε ἀντί γιά Ἐκεῖνον. Νά Τοῦ ἐπιτρέψουμε νά καθαρίσει μέ τήν παρουσία Του τή βρωμιά τῶν πτώσεων καί νά μᾶς παρηγορήσει, διότι θυσιάσαμε τά πρωτοτόκια τῆς ψυχῆς μας στήν πονηριά τοῦ διαβόλου. Τέλος νά ἐπιστρέψουμε μαζί Του στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας ὡς μαθητές καί συνοδοιπόροι Του, γιά νά εἶναι ἡ χαρά τῶν Χριστουγέννων χαρά ὅλου τοῦ ἔτους, ἀδιάπτωτη καί ἀμετάβλητη γιά τώρα καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.